

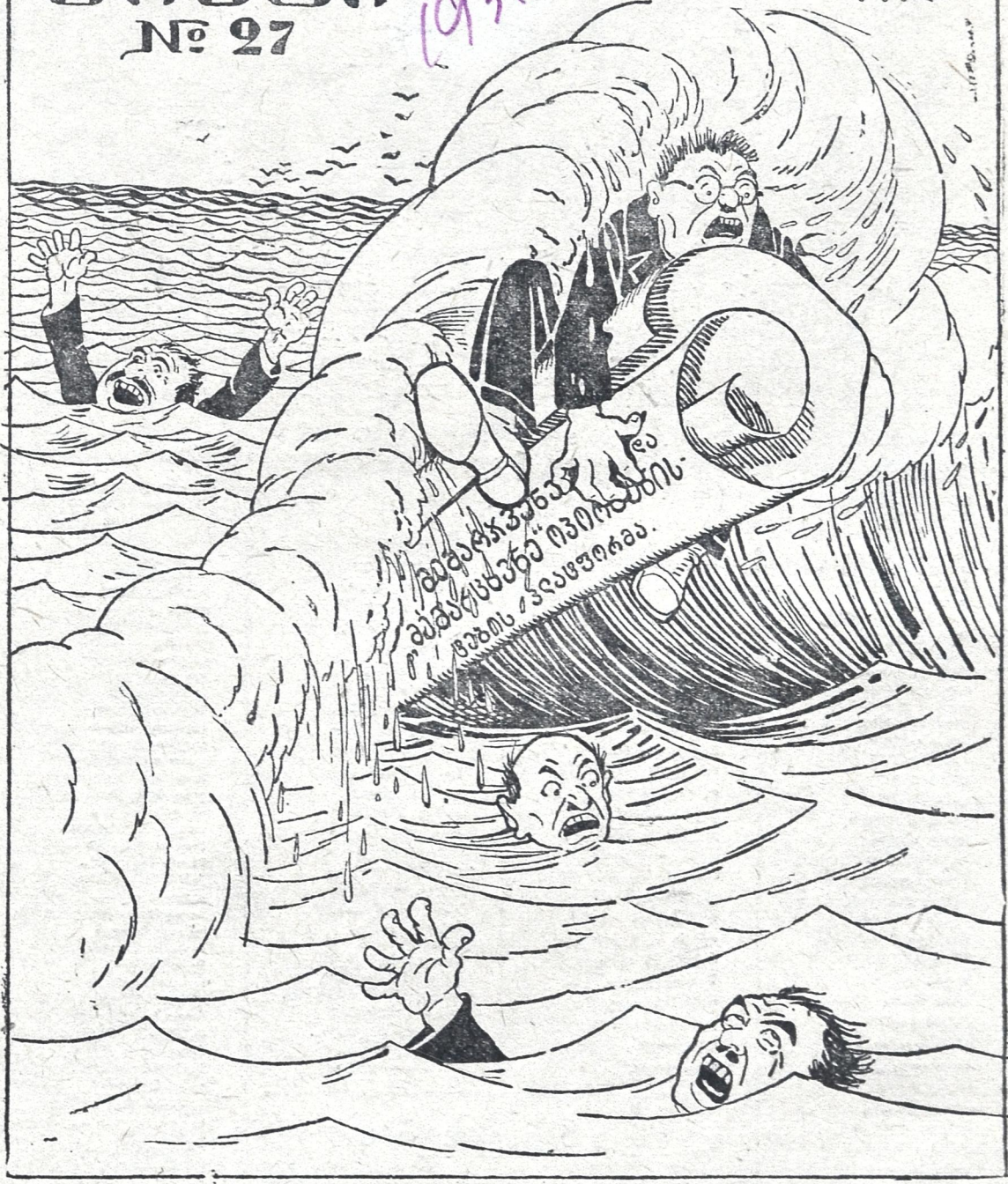
შინაში

№ 27

1931

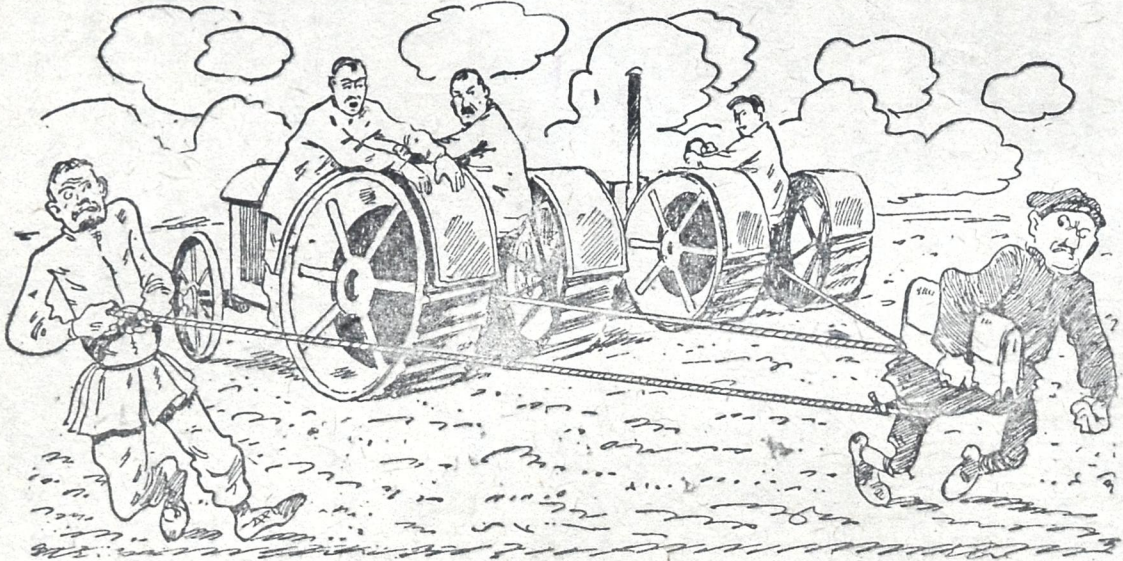
ბიბლიოთეკა-მუზეუმი
Библиотека-Музей
Имени
А. И. Григорашвили

საგზაფერო დღეებში... სახლო-
ცებსა და დაკვირვებით სავსე იზრდება
საკონსერვო მოპოვების ახალი ძლიერი
ტალღა... მემარჯვენე - „მემარცხენე“ ოპო-
რტუნისტების მხალი წყურვი საბოლოოდ
გაცემტერბულია...

12 710

დარაიონების შექმნა

მეტრატორები — ვერ იქნა, ამ კაცს ვერ ვაბრუნებთ პირი სოფლისაკენ

კალმით და შტაბით

სუვერენა ხედავს. თოვლი რომ დნება— ზამთარს დაიტყო დაძაბუნება! თოვლი დნება და საგაზაფხულოდ უნდა მოიროს ეხლა ბუნება... დღე გაიზარდა, მორბის ღვარები... თოვლის ქვეშ მღერავდნენ მისჩანს ჯეჯილი... შენ ზე—ხელი რას დაგიკრეფია და იცქირები უბა დახრევილი! ხედავ იწყება საგაზაფხულო: შრომა, ფუსფუსი, თევზის მზადება! მითხარ „მევიდან“ რას ელი ნიშანს, რისთვის გვირდება ხელის დადება! აბა მითხარი რა გააკეთე? გეგმა თუ არ გაქვს, ხარ რის მაქანა... ხად გეყვან ხარები, ხად გაქვს ტრაქტორი, სათესი, ფარცხი და სხვა მაქანა? თუ არ აკეთებ დაზიანებულს, აბა მითხარი რას იზამ მაშინ, როცა ტრაქტორი შენსავით ზანტად ხენშანს დაიწყებს

შეგ შუა ხენაში?! ზე ამხანაგო, თებერვალია... ხედავ მორბიან ხევში ღვარები! ჩქარა, ეხლავე შეუდექ საქმეზე, მეტი თოხებო, მეტი ზარები... თოვლი რომ ჯერ არ შეგიწამლია, ნეტავი მითხარა, რას ამბობ გულში! თესვა რომ მოვა იქნებ აპირებ— მგ ჰქვია—ნაქებო! დასს კოო ხნულში? ზეი რას მიცქერ ეხე ირობად... მითხარ, რას ჩადის თქვენი არტელი! რატომ არ ისმის შრომის ყვირია, რატომ არა დგას კორიანტელი... თებერვალია, ძლა საცაა,

ძნელი გახდება გზების არჩევა: ვინც მოემზადა მიადწევს გეგმას, ვინც არა უშნოდ უკან დარჩება! ვინც გაამზადა მაქანა ადრე, თხლმც გაწმინდა დროზე ტრიერთი; წინ წავა სწრაფად და ზარმაცო კო—ღირსია, უნდა დარჩეს მშვიდი! ჯერ ხანამ კიდევ არ დაგვიანდა, გამოიღვიძოს უველა მძინარემ.. საცა ნაკლი და ჩამორჩენაა უნდა წაილოს შრომის მდინარემ! ჯერ ხანამ კიდევ თოვლი ხიანს მინდვრად, უნდა გაჩაღდეს დარტყმა ფიცხელი... ზარმაცო, უშნო, შრომის ორგული

არსად გადაგვრჩეს გაუცხოებელი! ამხანაგებო, საგაზაფხულო თესვა ახლოა, კარზე მოვიდა... ვინ სად ჩამორჩა, ან ვისა სძინავს,— უფრო კარგა სჩანს სიახლოვიდან! საერთო ღონით, საერთო ძალით, დაუშოგველად კალმით და შოლტით, მოვცხოთ სუვეელას, ვინც ბუნებას სთვლის, ან დაბრძანდება სოფელში ბოლოთით. ხედვთ ქალაქში შრომა გუგუნება. ქარხნების კვალი ყველგან ედება... სოფლადაც, მინდვრად უნდა გაჩაღდეს საერთო შრომის შეშოქმელება. თესვა?! თესვა უნდა ჩატარდეს, როგორც მშრომელთა მიზნებს სჭირდება, მოსავალს ავწევთ ჩვენ ერთი...ორად... და ეს ნურავის გაუკვირდება! ზარმაცებს შოლტი, მხნეს წაქეზება... თვითუღელ ნაკლზე ხელის დადება... უველგან გაჩაღდეს და აგუგუნდეს საგაზაფხულო თესვის მზადება!

შეხვედრა

— ოხ, ჩემო სანდრო, რამდენი ზამთარი და ზაფხულო გავიდა, რაც მე შენ აღარ მინახავხარ...
— შენ ალბად სიღნაღის აღმასკომში მუშაობ, რომ მხოლოდ ზამთარ-ზაფხული გახსოვს და გაზაფხულზე კი არაფერს ფიქრობ.

ჩვენ-დარჩენა

კითხვა. ჩვენი სოფლის საგაი-სახადო კომისიამ სასოფლო სამეურნეო გადასახადში შემოსაწერა თბილისის, კულაევიძის განა-თავისუფლება და ღირებულება მოაქცია. გთხოვთ მაქვთოთ, როგორ მოვიქცეთ? გთხოვთ თქვენთვის, სოფ. იფინიანი.

პასუხი. ჩამორჩენილი კაცის ყოფილარ და ვერ კიდევ არ გციოდნია პურ-მარილის ძალი. პურ-მარილს შეეღებოდა შეუძლია: კულაევიძის ღირებულება გადასახადის, ღირებულება-გადასახადებს. შეეცადეთ და ერთი პატარა ეხსიანში მოაქცეთ, მთელ კომისიას თუ ვერ დაპატრუებ, კომისიის თავმჯდომარე პეტრე ქეთარაძე მინც დაბარეთ და მეორე დღესვე განთავისუფლებდები გადასახადისაგან. სავსე, თურ-მარილი კაცს არ უნდა იყო და ხანდისხან თუ საბჭოს თავმჯდომარეა სცემ პატივს, ამით შე უზრუნველყოფილი იქნები სოფელგარი გადასახადისაგან, სავსე ბეგარისაგან და სხვა სამუშაოდ.

კითხვა. ძველად სტრატეგიულ ყოფნის დროს თითქმის ყოველ წელიწადს თითო მენდლს ვიღებდი, ეხლა აგერა თითქმის ვეცხლ წელიწადში გლუბკომის თავმჯდომარე დეა და აქამდის არავითარი ჩინ - მენდლები არ მიმიღია. გთხოვთ მაქვთოთ ვეღორებში როდისმე თუ არა? იფინიანში, სოფ. იფინიანი.

პასუხი. შენისთანა დამახურებულს აქამდისაც უნდა მიგელოდებოდნენ. მაგრამ გულს ნუ გაიტანებ. — გამწმენდი კომისია მოდის თქვენს სოფელში და ის მიანც დაგასაჩუქრებს ღირსეულად.

წინდახედული

— ვისთან მივქვს ეს საუცხოვო ძღვენი? — ჩვენი არტელის თავმჯდომარე მოხსენებს აკეთებს, ვიცე ამ ორ დღეს ვერ მოათავსებს და სავალით მივდივარ....

შარკლის ბრალი

— გამოიყვანა დამბრალი, — ცხვირის ჩამოშტარი კასპის რაიონის განთავსების განყოფილების გაძევება კოლხეთის მიხედვით, ხოლო კოლხეთის განთავსების განყოფილების, — რა ამბებია თქვენში?

— ამბაკოვან ოღონდ აქაური ოთხწლის გამგე გულბერი სიღამონიძე მომამოხდა და შევიტარე მთავალი გეგმაცვალს.

— რას ამბობ კაცო შეგიტარე შარკლი გაქვს?

— მაქვს მარა გლუბებს ფართალი არ გამოვუყურებ მის მაგიერ კარგი ნაჭურბი წამოვიღებ. ერთი ნაჭური ჩემს ბუბალტერს ნონია შევიღს მივცე, მეორე მე (სომხულად ჩემი თავი უნდა ჩამოვიტოვებ), მესამე საბჭოს თავმჯდომარის დავტოვებ (მეგავსებობას გამოწვევს). მეოთხე კი შენი ქონის სასაცლო ყოფს ეს ონკანი სიღამონიძე არ მოსვენებს სულ კოლხეთში მივლი და ვახეთის ფურცლებზე მწერს.

— ბიჭო ამბაკო მოგიყვდეს, თუ სიღამონიძე არ მოგხსნა როგორც ინტროგანი.

რამდენიმე დღის შემდეგ ამბაკომ აასრულა დამბრლის ნაგებრა და სიღამონიძე მოხსნა თანამდებობიდან. სიღამონიძე აღადგინეს თანამდებობაზე, ამბაკომ კი მოკითხვითი (ჩვეულბრებივად ხეიბ ვინი).

— რაე შარკოვან დამასეცს ბატონო თავს ვერცხა სიღამონიძე რა მიქნა რაიონისკომის თავმჯდომარე ელიაშვილმა. რაე გამოვრა ყელი, არ შემეცოთხა და ისე აღადგინა სიღამონიძე. ვაღიჩე რაე შეჩავალო, ვინ აქნის გამოგათიონ შუის სიღამონიძე.

ბალატი მიხანი

თორტიზაში

— წინად წვერიანი, ახლა გაკრედილი. აბა, ქეთო გამოიკაიბი რა ცხოველია?

— ნუ ხარ, ნუცა, ეწყაი! აბა, რა ვიცე, რამდენი შხევი იკრიბება?!

— გათუღან თეთრი, შიგნიდან შავი?

— ვერ მივხვდი...

— სამ გაიკად ვიყიდე რვეული და ორმუხრად მოგაცილე?

— ა?!, თითქოს ვხვდები!

— ზედაც თითო ძვერის და გმადტრები?!

— ჰე!

— კიდევ ვერა?!, მალე, თორენს სატა მასწავლებელიც მოვა, და უცადიერება დავეწყებთა.

— ნუ გმინია, არც ისე ერთგულია, რომ არ გააკვიროს, და, თუ არ მოვიდა, არც თუ ძალიან ვიღაცებო?

— რათა?

— რათა და რომ იცემა ბოლომე! ხან მთლი დღეს ვგითხოვს გამეცოთლებდნენ!

— მამ კარგი, უკანასკნელი სიტყვა: წინად ანაფორიანი, ახლა გლუბკომიანი?

— ეგ ხომ ჩვენი სკოლის მასწავლებელი მასწავლებია?!

ქაური.

ძირულაში დაძირულნი

მასიკო. რაია, რომ ერთ მერტროზე დაგიშვიდა ცხვირი? ა?

საშვიკო. აბა რაი? მე, უღარიბეს მოწაფის უარი მიხიბეს სტინენდიანე საქარ-ნო-საფაბრიკო სკოლაში და შესიელი განჩილიაძე და ნორიძე კი თვალც მანეთს იღებენ?..

მასიკო. მართლა?! მერტროზე რომებს არ იღებენ მათ წინააღმდეგ კომკავშირის უფროდის პლიენი ნიშანიძე და უფრედი წვერე ვეველესანი?

საშვიკო. რაი ვიცე, კითხე მათ! აბა!

„სამაგალითო“ კომკავშირელი

კობახოლის თემის სოფელ მასწავლებლებში კომკავშირელი კაცია მესერაშვილი შემოხვდა.

— გამარჯობა კაცია, რა ამბავი, რომ ოფლი დვარად ჩავიდის სახეზე?!

— რაღა რა ამბავია ჩემი ძმონკონა, სახალხო ჭონებას ვიცავ გამოგლერებიდან, არ მინდა რამ ჩვენი ეკლესია გაოხრდეს და მსევლე.

— როგორ, შნათედ ხომ არ დაეკეთება?!

— არა, მე თითონ ვეპირებ მღვდლობას. ეკლესიის გალაყანას ეპირები მოვიძებ და ჩემს სახლში გადავიტანე, ხატებით მოვრთე ჩემს სახლს კედლები (ესეც ეკლესიაში ადგობენ), ეხლა ანაფორიანზე მივდივარ. რომ სახლში გადავიტანე თუ შენც ხმა არავინ გამცდა შეიძლება ეკლესიის ყველა ქვები სახლში გადავიტანო, ავაშე.

მასიკო. მართლა?! მერტროზე რომებს არ იღებენ მათ წინააღმდეგ კომკავშირის უფროდის პლიენი ნიშანიძე და უფრედი წვერე ვეველესანი?

საშვიკო. რაი ვიცე, კითხე მათ! აბა!

— კიდევ რას ეპირები კაცია პრევილის სასარგებლოდ.

— მერე აღბათ... მაგრამ შენ ჩემი ძამია გეტყობა არავინ საკმე გაქვს, მე კი მიმეჩქარება საქმეზე... ეკლესიის ქვების სახიდან და შენც თუ მომეჩქარებები კაცი იხამა...

კარაუნია.

მ ნ შ ი

— ხა! ხა! ხა!...

— ქვე რა გაქვინებს შე ნენკორა?

— აბა რაი ბოლო, აგერა „კომკავშირელი“ — ში რომ წერილია რომა, ონის მომხმარებელი კონკრეტად დენფიცირებში მავალი მასწავლებლებს და ღარიბებს რომ უნდა დარჩებოდნენ, ვინცხა ხეებზე დაორიგო, აბა რაი უნდა ექნათ?!

ჩვენი კონკრეტობის განცხადებას ქვე ვერ დავეწამებთ კი, მაგრამ განთავსებას, ახვილან „მარცხნივ“ დავცხადებ, იმეგონი პირდაპირ ხანით ქვე მიღიან და იგია!

— ქვე კი ვერ მივხები რაზე უზნობ, და!

— რაე ვერ გეტყობ იმითარ ჩემო, რომე დენფიცირებში საქონელი საზარალის ნიშნავს და კონკრეტია ხომ არ უნდა აღგებდა მასწავლებლებს და ღარიბებს?!

კეთილი მოიქცე იგი, მიველოდე ქვე სხვებს რომ მაქცია! დე იმეგონი იმართლონ აე!

— ხოო, მასო მეტყობი ყე! ანე რაე ვეცხენდებდი და ვინაღი იგი რაეხა დენფიცირებში... დაქა!

უშაგის უსუკო

დამაჯუროს უსუკოს მდივნი რე მკოოვენი, რომ კვანკის უსუტანს და მათხას კო ვიკა...

ბარაკლა, თუ აგვით კიჩილა და პორტიის ხაზე მწროიად აბი რება...

პო, როგორ აია, ჩემო ქიპ-ბოსრო, იმეტი გუბუბება მის თა-

სამი კოსტო! მიუღო სოფელიყო კო-ლიქტივეშია გარიოთიანბულიყო, გ-

რად გავივებს, თევსი მომხინ-რევა კაცოცი; თუმცე რამდენჯერემ

რამ გავივებს, იფირინქსი აბლა და-სიტადი ვის უფობის ძიხს; სამი

დომან და ვიდოა კოლექტივეულუმბ-ფიციონზე, ლანდლავენ, ვევიქნ... სა...

პოლიტიის ხიზის წინააღმდეგე წა-ვიდა!

მერე და რატომ გუღანდა-პაღს რა უფიციონქ?

რა დიცი, ჭიკოტი ლოჯილიდება რიონში! მცირე, სუქი რა ხისა-

ურია და ხონქოლი? აბა ყური დავუღმე ამის კაცებს როგორ ვემ-ქივებან და სცენენ კოლმეზუნე

კოოსამკობიელიათა გამებ თუ არაფერს ფიციონ... (ზემი ახლსივილში რა საქმე ავს ამეთუბე?)

ოკამში, ნონიშვილს (მეწვევიცა ძევილი) აუღავე ქიოთვილიწვილია უნაბრა; საფულიციონ...

რა ჯიღი ირთიად აზაქვიანი... თავმარულად აიღწვიონქ? კრწის კულტურულიობას სტაქსი ვის უფობის ძიხს; სამი

სამეცე ერთიად აბა ღორს... ჯოლოლაბევიანის არტლს ვაუღუქმდა მეტული...

სამეცე ერთიად აბა ღორს... ჯოლოლაბევიანის არტლს ვაუღუქმდა მეტული...

აუცილებლობად ასე ექნება! „სოციულტრიანსის“ აქ „საქმის გამებ“ გზაში წესრიგი მეზავის ენსტრეგა...

მეტლი-გვილირი, მერტლე მიფიროლი... მერი ხევი და საღმე დამეტრევი... დიდა, „არტელი“!

თუ არა გავკრათ— ჩიხსატურში მიბრძანდი, ნახეთ... დიდი ხნია დაგებულაა მეტრელების არტელი მხეთი!

ქიაჯული მეზავრი მგაორველი ანგელეხი (ქუარმობიკრული) სოფ. ურანისის სას. - სამ. არტელის განვიების წინ

მაგარე, მარტ ვერ შეკრფას მთი სსპრებო ფულიდაი... სოფელ სდვიზილში არტელი აბუღუნა, მფიციონებ საქმენი...

წილისკის გლუკომე „ოვიონ“ უთავო ბეყელი... ურეა, ტა! ნიკო რა ბიჭოა! კვი ის რიომ არ იკოს—აბა დინა ჩაიღვინ

ბიჭო გიმიე სიმინდა გარიოთი... ციო გიმიე სიმინდა გარიოთი, იქ კვიოფევირო სარეგრებელი არ იქნება...

მეუ ვინაჩი სარეგრებელი... მურე და მავნარ სარეგრებელ... „ხანის სარეგრელი“ გამეტს გზენ

რა ვოცი, ჩვენ ვინა გვიკთო- მარტა ბევრს კოლეც იტუოდენ, რომე სარეგრებელი არ უჭირავთ, ლოიკო გოლის საღვარუბე და მოსა-

მაჯარეგობა ძმის ნიქ! გოსურ-ვებ კარე თანამდებობაზე ყოფნა... გავიგეთ, დიდ მეგარელობას

აბა საღ განაზავი ვეპაია და კეთილსინდელიერი! ალბათ ეს მეუღლე დაწვით გავსურებულ ვალეში დასწერე.

გასი პოეტიკობა, რომ ქე-ფიკი გავიდა, ამ ქიეფურ კარე-ხის ქეცურბანიდან შენი მოცე-ბის თვლი, დიდ არტეს! ეუბნე-

შენს მეტე სიტყვა აილო გუწუ-ხეშიმს თამგელოზარე გიორგი კოთაჩივილი (გურასბევილი), რომელმაც კლიეს წამოიღო, ლულა იანი სიტყვა „კავებარეოს

სარეგრებელი გეგმა

ჩვენ სოფელ აბეხი რიმა სარეგრებელი გეგმა, ამიანა და-ნიხტეც არ ეწეება— განაგრძებენ ქრტას მატარებელი... არა, კარგი ხე ტრავალი აბა

როთა სარეგრებელი— უბოროდ, მიღსთავილი ხიკა, — რათა და თუ ვინადე გეგმა...

ჩვენი გეგმა სარეგრებელი, იქ კვიოფევირო სარეგრებელი არ იქნება... მამ უნდა დავეფიქრობო ჩვენს

მეუ ვინაჩი სარეგრებელი... მურე და მავნარ სარეგრებელ... „ხანის სარეგრელი“ გამეტს გზენ

რა ვოცი, ჩვენ ვინა გვიკთო- მარტა ბევრს კოლეც იტუოდენ, რომე სარეგრებელი არ უჭირავთ, ლოიკო გოლის საღვარუბე და მოსა-

მაჯარეგობა ძმის ნიქ! გოსურ-ვებ კარე თანამდებობაზე ყოფნა... გავიგეთ, დიდ მეგარელობას

აბა საღ განაზავი ვეპაია და კეთილსინდელიერი! ალბათ ეს მეუღლე დაწვით გავსურებულ ვალეში დასწერე.

გასი პოეტიკობა, რომ ქე-ფიკი გავიდა, ამ ქიეფურ კარე-ხის ქეცურბანიდან შენი მოცე-ბის თვლი, დიდ არტეს! ეუბნე-

სენა ვარნევის მილიციაში

— მორბე, შემოიხედე იხუტ გუნდაში. მილიციელი გატრი. ილდება რაიონის მილიციის უფროსის განკარგულების შესასრულებლად. რამდენიმე წუთის შემდეგ შევყავს პატიმარი, რომელიც ერთ კვირას გომურში იყო დაიწყებული.

— შენ ხომ იცი რაც გბრალდება?! — მიიახა მილიციის უფროსმა შესვლისთანავე.

— არ ვიცი, შენი ქირიმე და მეც სწორედ ვე მარტუბს, რომ არაფერი დამიშავებია და რატო ვარ ეს ერთი კვირა გომურში გამოწყვედი, ვერ გამოგია...

— ეხლავ გვაგებინებ:— უთხრა ზიხით და საჭისმწარმოებელს წინადადება მისცა შესადგომოდა ოქმის წერას.

— სად არის თავლი?!
— რა თავლი, მაგის შესახებ არაფერი ვიცი...

— სად არის თავლი, შე შენ გეკითხები?!
— მე არაფერი ვი...

— სად არის მეთქი თავლი, სად დამაბე!

პატიმარმა შეჰფიცა, რომ მან თავლის შესახებ არაფერი იცის. — უცუთესი იყო შენ თვითონ გეთქვა ყველაფერი გულხაბდილად.

მაგრამ რაღა შენი თავისთვის სიკეთე არ გინდა, შენ იცი... მისა სადამე, შენ ამტკიცებ, რომ თავლი, რომელიც შენ და შენმა ამხანაგმა მოიპარე... ეს იგი წაიღეთ, ამის შესახებ შენ არაფერი იცი და ამხანაგ არაფერი წარმოადგენს არ გაქვს?

— დიახ, შენი ქირიმე.
— ამა, მაშ მე გიამობ: 13 დეკემბერს, ღამე, ვილაც ბოროტ მომქმედმა ახადეს გიორგი ტური.

ამვილის გეჯებსა და 25 გირვანჯამდის თავლი მოპარეს, მართალია, ქურდობა უბრალოა, ვნიშვნელობა არ; რაოდენობას აქვს პარამ აქ საქმე გეჯებს ჩვენ პრინციპთან... ხომ გეტყვინ?

— მესმის, შენი ქირიმე.
— მაშასადამე, შენ და შენმა ამხანაგმა მოიპარეთ 25 გირვანჯამდის თავლი... მე ისიც კი ვიცი, სადა თქვენ ის თავლი გაქვთ დამალული, მაგრამ მე მინდა, რომ ეს შენ არც სთქვა და მით სასჯელი მიცდიდომე.

თავიდან... სხვა რომ არა იყოს რა, შეიბრალე შენი ცოლი, შეიღებო... რატომ უნდა დაიღუპო თავი რალაც 25 გირვანჯამ თავლისათვის... ამისათვის რამდენიმე წლით დაგვაპატიმრებთ ციხეში არა იმიტომ, რომ მოიპარე, არამედ იმიტომ, რომ შენ თავს არ სწნობ დამნაშავედ, იმევე წუთას პავანთავისუფლებ, თუ არა და— სამი წლით ციხეში გავგზავნი... მაშასადამე, საკმარისია თქვა მხოლოდ ერთი სიტყვა „გცნობ“... ამა, მაშ უკანასკნელად გეკითხები—სწნობ თუ არა შენს თავს დამნაშავედ?
— გცნობ... — ჩაილაპარაკა აპტიმარმა და ხელი ჩაიჭინა.

მილიციის უფროსს სახე გაუბრუნდა და ამაყად გადახედა თავი, ანაპროზმულმა.

— აი, ყოჩაღ, ყოჩაღ, რომ ზოგიერთს იცის თავლი გაქვთ დამალული, მაგრამ მე მინდა, რომ ეს შენ არც სთქვა და მით სასჯელი მიცდიდომე.

— თუ შენ თავს არ სწნობ დამნაშავედ, იმევე წუთას პავანთავისუფლებ, თუ არა და— სამი წლით ციხეში გავგზავნი... მაშასადამე, საკმარისია თქვა მხოლოდ ერთი სიტყვა „გცნობ“... ამა, მაშ უკანასკნელად გეკითხები—სწნობ თუ არა შენს თავს დამნაშავედ?
— გცნობ... — ჩაილაპარაკა აპტიმარმა და ხელი ჩაიჭინა.

მილიციის უფროსს სახე გაუბრუნდა და ამაყად გადახედა თავი, ანაპროზმულმა.

— აი, ყოჩაღ, ყოჩაღ, რომ ზოგიერთს იცის თავლი გაქვთ დამალული, მაგრამ მე მინდა, რომ ეს შენ არც სთქვა და მით სასჯელი მიცდიდომე.

— თუ შენ თავს არ სწნობ დამნაშავედ, იმევე წუთას პავანთავისუფლებ, თუ არა და— სამი წლით ციხეში გავგზავნი... მაშასადამე, საკმარისია თქვა მხოლოდ ერთი სიტყვა „გცნობ“... ამა, მაშ უკანასკნელად გეკითხები—სწნობ თუ არა შენს თავს დამნაშავედ?
— გცნობ... — ჩაილაპარაკა აპტიმარმა და ხელი ჩაიჭინა.

პატიმარი წამოღდა და კარებში სავსე გაემართა.

— ეხლა ხომ შემოიღია წავიდე?

— მოითმინე! თავლი სადღაა?

— წელანაც აკი შემოგვციე, რომ მე თავლის შესახებ არაფერი ვიცი მეთქი... მე ჩემს სიცოცხლეში ქურდობა არ ჩამიდგინია...

აკი უკვე იცის რე და განაცხადე, რომ დამნაშავეთ ვცნობ ჩემს თავს, შენ ვინდა ხლა იმევე თავიდან დავწყობთ დაკითხვას? ეს უკვე გათავებულა ჩვენ ეხლა მხოლოდ დაკითხვის ფორმალურ შხარეს შეუღდე, რა გვარო ხარ?
— ბეზარაშვილი.

— როგორ თუ ბეზარაშვილი, შენ ხომ გიუნაშვილი ხარ იოსებში?
— არა ბატონო, შენი ქირიმე, მთელმა სოფელმა იცის ჩემი გვარი, იკითხეთ... იოსებ ბეზარაშვილი მეთრევა, ჩემთან ერთად ხის გომურში.

— არა ბატონო, შენი ქირიმე, მთელმა სოფელმა იცის ჩემი გვარი, იკითხეთ... იოსებ ბეზარაშვილი მეთრევა, ჩემთან ერთად ხის გომურში.

— არა ბატონო, შენი ქირიმე, მთელმა სოფელმა იცის ჩემი გვარი, იკითხეთ... იოსებ ბეზარაშვილი მეთრევა, ჩემთან ერთად ხის გომურში.

— არა ბატონო, შენი ქირიმე, მთელმა სოფელმა იცის ჩემი გვარი, იკითხეთ... იოსებ ბეზარაშვილი მეთრევა, ჩემთან ერთად ხის გომურში.

— არა ბატონო, შენი ქირიმე, მთელმა სოფელმა იცის ჩემი გვარი, იკითხეთ... იოსებ ბეზარაშვილი მეთრევა, ჩემთან ერთად ხის გომურში.

თ ე ს ვ ი ს წ ი ნ

თავმჯდომარის გოდება

ოჯათი

აღმასკომის თავმჯდომარე დაბრუნდა დედასთან; მამა-პაპურ ჩვეულებებს, უცებ მივყავ ხელაო.

ფიქრობდი, რომ მე ვიყავი, მთელი ქვეყნის „მამა დედათი“, აღმასკომის თავმჯდომარე, მი ვფარავდი მხოლოდ ერთი...

მოახლოვდა არჩენები, შსოჯა კომისიები; გაცხოველდა ზუსაობა, შეადგინეს სიებიო.

ჩამაშარეს, ჩამაშამეს, სამართალი არის ესო?! გული ძალზე შემოიწხლდა, პანდური რომ ამოიკრესო....

აღმასკომის თავმჯდომარე! ხელს ნუ მიპყავ ლხენასო; თორე ბოლო დროს მოიპო, ჩემებრ ცრემლთა ღენასო.

იულომბური.

აბრონონი — აი ამხანაგებო, თუ გინდათ, რომ მოსავალი კარგი იყოს, აგრონომიას უნდა იცნობდეთ...
კულაკი — წამო, წამო ნათლიმამ, ხელავ აქცე თურმე ნაცნობობით კეთდება საქმე...

თავმჯდომარე დაგვეპარება

თავმჯდომარე დაგვეპარება ჩვენი გლუბკომისა, რა ექნათ, ვირსად ვერ ვიპოვეთ, ვერც მალა, ვერ ძირსა... არვის ესმის გლუბკომის წინ, თბლების გოდება, ყურადღებას არც აქცევს არც ვის ავინდება...

ტალდა.

ვაი ასეთ მუშაობას

თინეთო, უბედურო, ბედი არ გიწერია... რადან ხელად რომ სუველა გახლი შენი მტერია... აი გელირსა ამდენ ხანსა წყაროს გამოყვანა... შენს მუშაობებს კვართ მხოლოდ ზანტად თავის ფხანა...
მუშტო.

თავის ალაგას

გლახნი. ამ აბრას აქ რომ ჰკიდებთ, ეს ხომ ჩვენი ნოქრის სახლია?
ოლხატბი. ჩვენც მითომ ვკიდებთ აქ, რომ მისი სახლია. კოლხერატივის მთელი საქონელი აქ გადმოწიდა...

თარგუმუაში

— კია, ძამია, ფალავანი ავი ჩენი მიხილ ფალავანდშივილი!
 — რაგა?
 — რაგა და... რაც მავს ბოროტება მიუძღვის, რაგა დღიარება კიღონ ასეთ თავისუფლად?! ჯერ ერთი რაგარც ყოფილი მიკიტანი რაგა მიიღოს საბჭოთა აპარატში! აგერა იმერის არვის მიმღებ პუ-სქტში ვე გადასულენწა ჩამდენი-მე ასიანი; ახურწეს იქიდან. მერე და არ იყითხავ რაი უყვეს? მჰ! გამსახლში წაბარხინება მავიერ საბჭოთა მერტყობის ტრესტში არ ატუცივის თაგი? იქინეც ვა-ფლანგა ბლომად, რამდენჯერმე განიმეორა, მარა შენც არ მომიხედ-დე, ბუზი არვის თუღრენია მის-და!
 — ახლაც თვისიფლადია თუ?!
 — ეგერა, ბოზო, რაგა მამალი ინდოურვიით თოღია თაგი და მო-ბაგაბაგებს! ალბად აწი სადმე დი-ჩეკტორად წამოგვაგენენ კოკ, როხოში!..

შიძი

ჩვენი ფოსტა

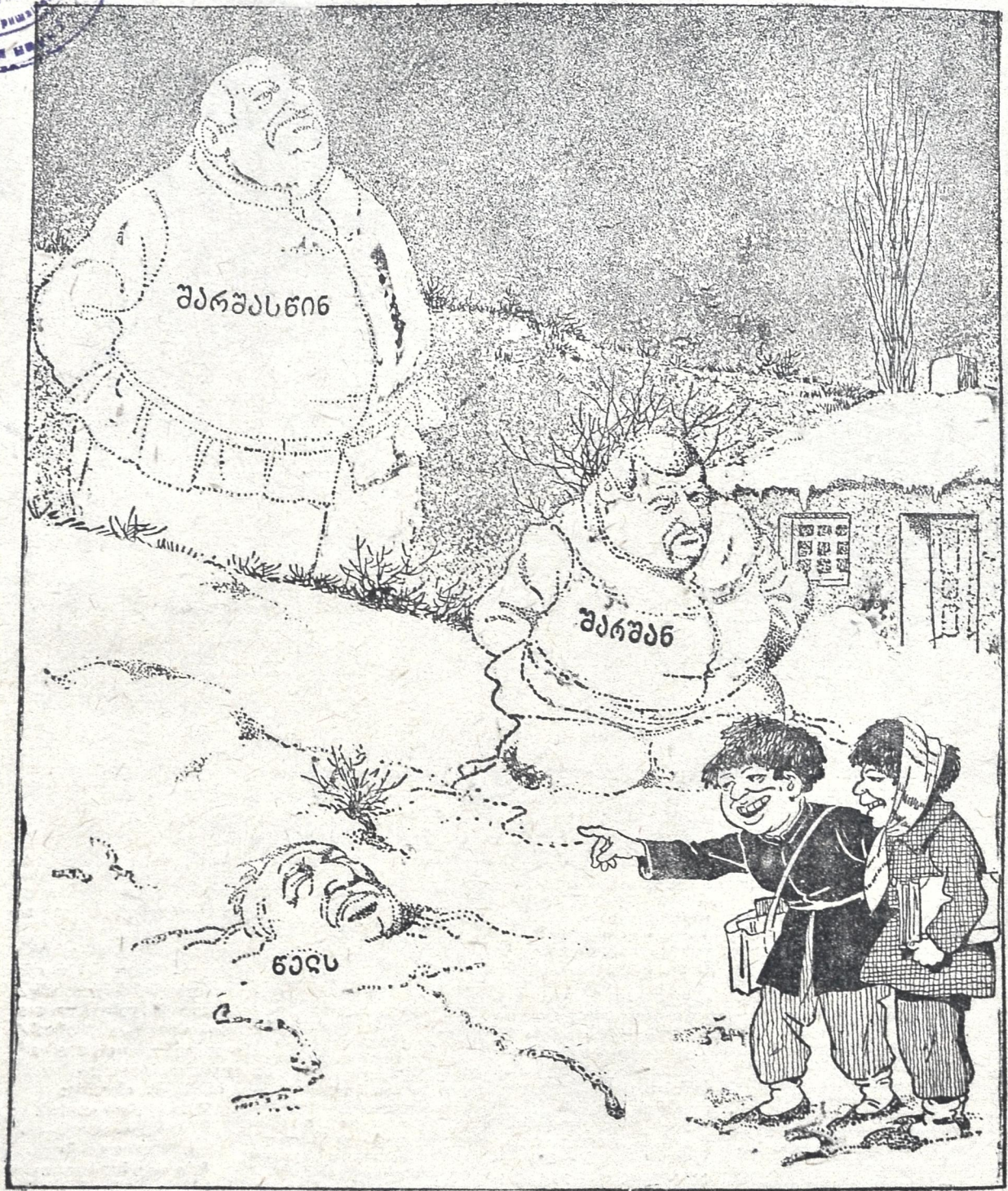
შრიასანს. თუენი ლექსი შეტაფასებლად მკითხველის წინა-შე მოგვყავს ერთი ადგილი: **ოჩქორი, ვიხაში, ზუფლიდი და იზურგეთი... ჯერ სენაკი, მერე მუხვი მერე კიდევ გორთან ბრეთი... და სვია...**
 მოუხედავად იმისა, რომ ჩვენ ლექსი არკოოდის არ დაგვიწერია, თქვენბური ლექსის დაწერა მა-რინც ვცადეთ და როგორც ნახავთ, თქვენი ნაწარმოებს ბევრით არ ჩამორჩება:
 ახალსენაკ, ქიათურას, თქმზირის და მერე კოდორს... მთელს ენახეთ—თქვენი ლექსი, შეყვალაბა „შოლტის“ გოდორს..
აპრაქსენს. რადგან თქვენი სახელი ძლიერ ენათესავება ჩვენი ქურნალის სახლობან თანამშრო-მელ აპრაქუნე ქიწქოაძეს სა-ხელს, ამისათვის დიდს ხათრით და მორიდლებთ ვათავსებთ თქვე-ნი ნაწარმოების ყველზე უკე-

თება და ღირსშესანიშნავად აღ-ვიღებ კალამს და ლექსსა ვიხავე, წაიკითხო, გაგიკვირდეს... როგორც ვაწილი იხე ცვივა სტრიქონები ზედი-ზედა... სიყვარულმა გამოიტაცა, პოეტობას მიგვავ ხელი...
 ბოლოს გვიპირდებით რომ ასეთი ლექსების მთელ რეეულებს გამო-გოვ შევით, რაშიც დიდ სასი-დელს არ გამოგართმევთ.
 სოცარი არ არის, რომ თქვენ აპრაქუნე ქიწქილაძეს მართო სა-ხელით კი არა, პოეტურა, ნიჭი-თაც თურმე ძლიერ ენათესავებით, რაც შეხება აეთი ლექსების მთელ რეეულენს და სასიყდელს, ამის შესახებ მოგახსენებთ, რომ ასეთ მსალას პირდაპირ, უსა-ყიდლოთ ვგზავნით უძირო გო-დორში... რაც, იმედია საწყენად არ დაგჩნდებათ.
წვეთლ მიხინოს. იურე-ბით, რომ საყოველთაო-სავალდე-ბულა სწ. საქმე ს. წევგაში ძლიერ მოკოქლებს, რადგან თბქწლე-

დის გამეგ აკაკი გარგილაძე და სასწავლებელი ჭილი ქსენია ერთი მერორესთან კონკლაობაში კარგა-ვენ დროს და ჩვენ გვთხოვთ და-თოვებას...
 თქვენი დარიგებისას ვერაფერს გვტყვი... ზესტაფონის რაიონის განათლების საქმის მესვეურებს კი მართლაც მპარობთ კუთა დაუ-რიგონ ისეთ „აულტბუშაკება“, როგორიც წევს ოთხწლელის გამ-ბე გარგილაძე ყოფილა.
აკეთილს. იურეებით: **სუხეთ ამ გმირს აკეთებ...** ხელ არაფერს აკეთებს...
 #5 მიღის ფოსტაში **მერე იხივ მთვრალი...** და ახ. თქვენი ფოსტის გამგებს უწუ-ნებთ, რომ მთვრალი დაგვიანებით ცხადდება ფოსტაში... უცეთის იქნებოდა, რომ მთვრალი სულ არ მოდიოდეს დაწესებულებაში... სხა?!

თოვლის კაცები

საბჭოთა
კულტურის
მუზეუმი
კა-Музея
1954

— უცქირებ, კულაკი ძია საცაა მთლიანად გაღნება...